

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Heer in het landbouwverkeer en in Orvelte

De campagne over verkeersveiligheid op de radio zit er weer op. De slogan luidde zoiets als “Let meer op landbouwverkeer”. Dat is van belang voor de veiligheid van alle weggebruikers. Zeker op de smallere wegen in het buitengebied en langs het kanaal. Het inhalen van bietenwagens en tractoren met wagens tjokvol mais, zit er daar meestal niet in. Nou ja, enig geduld is dan best op zijn plaats. Maar dan het tegemoetkomend landbouwverkeer... Op spannende momenten heb ik gedacht dat die kreet maar eens moest worden veranderd in “Wees heer in het landbouwverkeer”. Dat zijn de ogenblikken waarop vrachtwagens en tractoren in hoog tempo doorrazen en nauwelijks aan de kant gaan. Ik weet wel dat je met zo’n zware combinatie niet in de berm moet raken, maar waarom remt men niet wat meer af? Ik zou dit jaarlijkse ongemak al weer zijn vergeten, ware het niet dat in deze dagen de bloembollen van het land worden gehaald. Juist die bollenjongens zijn ware kampioenen in het in het rijden op het midden van de weg en de meesten houden het gaspedaal stevig ingedrukt.

Nu wij het toch over verkeer hebben: ik heb een oude ‘vergunning’ van Stichting Orvelte om het dorp in te mogen rijden. Die vergunning -een geplastificeerd kaartje- geldt voor de bewoners van Oranjekanaal NZ 51 en is niet aan data gebonden. Destijds kregen alle bewoners van het dorp en het bijbehorende buitengebied zo’n vergunning. Zou die nog gelden? Ik maak er zelden gebruik van, de fiets heeft mijn voorkeur. Maar als ik een zware steen bij Irma op wil halen, of Mieke heeft bereikbaarheidsdienst en ik wil even bij een vriend langs, dan rijd ik het dorp binnen. Nou schijnt het dat een aantal dorpsbewoners zo’n hekel heeft aan de auto’s (van een ander) dat zij gewoon midden op straat blijven staan, terwijl toeristen netjes aan de kant gaan. Die zwaaien trouwens altijd vriendelijk terug. De jaren dat ik op welke manier dan ook met Orvelte heb te maken gehad, heb ik nooit begrepen waarom sommige inwoners het dorp willen onttrekken aan het normale verkeersreglement. (Om maar te zwijgen over al het gesteggel van ‘bijzonder dorp vol monumenten’, terrasvorming verboden, uitzonderingen op het bestemmingsplan etc.). En als er al één zwalkende partij op dit gebied is, huist die in Beilen. Borden, nog meer borden, afgeplakte borden, borden waarvan het afplaksel weer is weggehaald. Hou er eens mee op, maak van het dorp een woonerf, met een maximum snelheid van 10 km/u, alleen toegankelijk voor vergunninghouders. Ga daar ruimhartig mee om en zorg als inwoners dat je klanten en bezoek gebruik kunnen maken van jouw vergunning, klaar is kees. Er is geen kok die koken kan naar alle monden, dus neem eens wat voor lief.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Orveltejournaal

Dan ga ik nu toch nog even de natuur in, het bloed kruipt immers waar het niet gaan kan. De ganzen zijn vroeg dit jaar. Ik bedoel de paar duizend rietganzen die rondzwerven tussen de Coehoorn, de Rolderstraat, het Orvelterveld en de Elperstroom. De vogels zoeken overdag naar voedsel, dit zijn de oogstresten op de mais-, aardappel- en bietenakkers. Aan de hoeveelheid veertjes te zien werd er tot de inval van de vorst overnacht op de Meeuwenplassen, aan de rand van de boswachterij. Het gebeurt steeds meer dat aan de komst van ganzen en zwanen een voorspellende betekenis wordt gehecht. Op het niveau van: 'er zijn dit jaar veel eikels, dus het wordt een strenge winter'. Behalve weersvoorspellingen leveren de bewegingen in de natuur ook stof voor de discussie over de klimaatsverandering. Maar al te graag vinden wetenschappers bewijzen voor de in gang gezette veranderingen in gemiddelden van temperatuur, neerslag, windrichting en -kracht. Dat er wat gaande is, valt niet meer te loochenen. Dat de samenstelling van de lucht is veranderd, door meer CO₂, is een hard gegeven. De oorzaken daarvan zijn deels (!) bekend. Of wij de gevolgen kunnen overzien en daarvoor oplossingen hebben, is maar zeer de vraag. Dergelijke onzekerheid leidt tot focussen op het beheersbare deel. Want mensen willen heersen en beheersen, alles naar onze hand zetten, desnoods met bermen vol verkeersborden.